

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Gak under JEsu Kors at staa

Citation: Kingo, Thomas: "Gak under JEsu Kors at staa", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 475. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid113723.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

**Efter Prædiken.
Om de syv Ord JEsus taledede
paa Korset.
Under dend Melodie:
JEsu søde Hukommelse, etc.**

1.

GAk under JEsu Kors at staa,
O kiære Siæl, og med attraa
Kys JEsu Læber, og giv agt
Paa hvad hand har til Afskeed sagt.

2.

Der Verden end vaar ung og spæ,
Da hørtes Slangen aff et Træ,
Som os med Satans Løgn bedrog,
Og ned i Dødsens Jammer slog.

3.

Aff Korsens Træ min JEsus lood,
(Trods Belials dend bittre Flood,)
Fremklinge Naadens fulde Røst,
Mig og Enhver til Liv og Trøst.

4.

Hand først for sine Fiender bad,
O kiære Fader dem forlad,
Thi hvad de gjøre veed de ey,
Saa blind' er de paa syndsens Vey.

5.

O JEsu, beed du og for mig,
Du seer hvor blind og skrøbelig
Jeg er i ald min Vey og Verk,
Men ved din Bøn Jeg bliver sterk.

6.

Hand der med til sin Moder saae
Hvor jammerfuld hun monne staa,
Som stødt igiennem Siæl og Liv,
Med Morder-sværd og dræbe-Kniv.

7.

En anden Søn hand hende gav
Til Lindring, Trøst og støde-stav,
Johannes, tag dig hendes sag,
Som Moders, an fra denne Dag.

8.

Naar Jeg, O JEsu, og skal staa
Forladt, forhadet, med Korset paa,
Ja Venneløs, blant Rov og Ran,
Send et Guds Barn som tar mig an.

9.

Dend Røver, som sin Synd fortrød,
Og trøstet sig i Christi Død,
For hannem brød hand Dødsens Riis,
Og ham tilsagde Paradiis.

10.

Lad mig og i min sidste stund
Faa Trøst aff Jesu Aand og Mund!
O lad mig daglig bedre mig,
Og faa en Lod i Himmerig.

11.

Det fiende Ord vaar græseligt,
Og aldrig hørde Himlen sligt!
Min Gud, min Gud, hvi haver Du
I denne Nød forladt mig nu!

12.

For min skyld blev du saa forlat,
Og aff Guds Vrede tagen fat,
At aldrig Jeg forlades skal
I Dødsens grumme Dyb og Dal.

13.

Guds Vredes Ild ham tæred op,
Og safften aff hans usle Krop!
Mig tørster, sagde hand, og fik
Aff Edike saa suur en Drik.

14.

Hand smagt' og sagde: Det er alt
Fuldkommet, som er om mig talt;
Hvad Vidne Skrifften om mig bær,
Til Prikk' og Punkt fuldkommet er.

15.

Saa tog Du i dend sure skaal
Mit Vellyst-fulde synde-maal!
Jeg drak aff Adam Synden først,
Men Du fik Gifften i din Tørst.

16.

Des har Jeg Trøst i Hierte-Rood,
At Jeg en ævig Glæde-Flood
For din dend sure Drik skal faa,
Fra Lammets Fryde-strøm og Aa.

17.

Der effter JEsus gav et Raab,
Ald fuldt aff Livsens store haab,
Hand sagde: Fader i din Haand
Befaler Jeg min Siæl og Aand.

18.

Det Ord, det Ord sig trenger ind
Udi mit Hierte, Siæl og sind,
Gid det og blive sidst det Ord
Jeg tale skal paa denne Jord.
Th: Kingo.

Effter Velsignelsen er læst for Alteret, kand siunges til slutning, JEsu Christ dig takke vi, som findes pag. 367.

Eller og

JEsu dine dybe Vunder, pag. 368.